

get aktivering, som ikke fører til nogen beskæftigelse, er det altså rigtig godt set fra CD's synspunkt.

(Kort bemærkning).

**Eva Kjer Hansen (V):**

Til hr. Ole Sohn skal jeg nøjes med at sige, at jeg tvivler på, at de offentligt ansatte betragter det som en ansættelse på lige vilkår, for sagen er jo, at her er en gruppe, der kommer med en kvalifikation i form af ledighed og 100.000 kr. i rygsækken. Jeg er ikke sikker på, at de offentligt ansatte vil være enige med hr. Ole Sohn.

Ellers kan jeg sige, at jeg undrer mig over hr. Poul Erik Dyrlands henvisning til teoretiske økonomiske betragtninger. Jeg vil gerne citere fra vismandsrapporten, hvor der bl.a. står:

»Ligeledes er det afgørende, at det offentlige forbrug holdes nede og kun får lov til at vokse betydelig mere afdæmpet end i løbet af de seneste 6 år.«

Og videre:

»Men inden for visse sektorer vil der forsat være mangel på arbejdskraft med den konsekvens, at der kan komme højere lønstigninger. Hvis dette sker, er der risiko for, at de større lønstigninger breder sig til resten af arbejdsmarkedet.«

Jeg synes, det er sådanne udtalelser, man burde lytte til og derfor blive meget mere opsat på at få folk ud i ordinære job i stedet for at oprette en række ekstra job i det offentlige.

Så må jeg sige til hr. Poul Erik Dyrland, at nu bliver jeg forvirret, for jeg kan forstå, at hr. Dyrland mener, at vi her taler om nogle af de dårligst uddannede. Fru Anne-Marie Meldgaard var tidligere inde på, at der var meget stor forskel på uddannelserne, og derfor gjorde det ikke noget, at man kun ville tilbyde kortere uddannelse. Jeg er altså forvirret nu og kan ikke finde ud af, hvad det egentlig er for nogle job, Socialdemokratiet mener der overhovedet kan besættes via denne ordning. Kan vi få nogle konkrete eksempler på, hvad det er for nogle servicejob, der er i tankerne?

Endelig skal jeg til fru Anne-Marie Meldgaard sige, at jeg synes, noget af det, der er positivt at se, er det, som er foregået af nye incitamenter rundtomkring. Jeg tænker på udliciteringen af jobformidlingen, som er foregået i Herlev og Glostrup Kommuner. I Glostrup Kommune har man synlige resultater med aktiveringen af 12 personer: De 5 er kommet i faste job. Det er sådan nogle ting, jeg synes man

skulle gribe mere fat i og motivere til sker ude omkring.

(Kort bemærkning).

**Ole Sohn (SF):**

Til fru Eva Kjer Hansen: Er der ikke en forskel på at blive ansat på ordinære løn- og ansættelsesvilkår på lige fod med kollegerne og alternativt det, som Venstre ønsker: at blive sendt ud i puljejob på den samme arbejdsplads? Det er da ikke mere ligeværdigt, at man skal sendes ud på dagpenge. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at Venstre ikke kan forstå det, men det kan der måske skrives bøger om.

Hvis Venstre interesserede sig så meget for at forpligte de private arbejdsgivere, forstå jeg ikke, hvorfor Venstre ikke for længst har taget fat i forligskredsen omkring arbejdsmarkedsreformen og sagt: Der er foregået et forligsbrud, de private arbejdsgivere har ikke levet op til forpligtelsen om at skaffe 10.000 jobtræningspladser.

Så må man stille spørgsmålet: Er det manglende vilje eller manglende evne hos de private arbejdsgivere? Og det burde Venstre jo gøre, hvis man er interesseret i, at det private erhvervsliv skal bidrage mere. Det ønsker ikke at bidrage mere, det kan ikke bidrage mere, og så må man da tage fat inden for det offentlige. Nogle skal jo gøre noget for at få nedbragt ledigheden og få løst nogle af de uløste opgaver.

(Kort bemærkning).

**Poul Erik Dyrland (S):**

Undskyld, men jeg tror, det sidste spørgsmål, hr. Ole Sohn her rejste, er fuldstændig uinteressant for Venstre.

Jeg er godt klar over, at der på nogle områder er mangel på arbejdskraft, og det er formentlig rigtigt, som de økonomiske vismænd skriver, men det er ikke den arbejdskraft, vi her taler om, arbejdsgiverne efterspørger.

Det er rigtigt, at der er stor forskel på de menneskers kvalifikationer. Langt den største gruppe har ikke nogen kvalifikationer, men der er dog en anden del af den aldersgruppe, som er veluddannet og har høje kvalifikationer. Den er ikke så stor, men den er der, og det er også et problem.

Sådan er virkeligheden, og når jeg siger her fra talerstolen, at man skal prøve at se, hvad det er, der foregår i det praktiske liv, er sandheden jo, at de private arbejdsgivere, som fru Eva Kjer Hansen står her og taler så varmt for, ikke har